

РЕШЕНИЕ

№ 1265

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 15.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8583** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-11ИН-00-137/30.08.2023г. по описа на КЕВР от „Електроенергиен системен оператор“ /Е./ ЕАД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор А. Ц. чрез юрисконсулт Л. Д. срещу Решение Ж-728/10.08.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

Жалбоподателят, излага твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушение на разпоредбите на чл.35 и чл.37 от АПК, отсъствие на мотиви и противоречие с материалноправни разпоредби. Излагат се съображения, че следва да намери приложение нормата на чл.116а от ЗЕ. Иска се да бъде отменено решението на КЕВР и преписката да бъде върната на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Д., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител юрк. П. оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – И. М. А., редовно уведомен не се явява и не изпраща представител. Не взема становище по жалбата. Не претендира разноси.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД, чрез процесуалният си представител –адв.Св.К. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендират се разноси по представен списък.

Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

На 07.03.2022 г., от страна жалбоподателя, е стартирана процедура по присъединяване на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ /Е. Север/ АД с подадено искане №[ЕГН]/07.03.2022г. за проучване на условията за присъединяване на Ф.. Предмет на присъединителната процедура е Ф., с мощност 1990 kW, предвидена за изграждане в [населено място], УПИ VII, кв. 33.

След като е определило, че централата следва да се присъедини към електроразпределителна мрежа средно напрежение, на основание чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/ Е. Север АД е изпратило искане за съгласуване на условията за присъединяване към Е. ЕАД, за което жалбоподателя е уведомен надлежно с писмо изх. № 6198469/19.07.2022г.

На 18.08.2022 г. в Е. Север АД е получено писмо от Е. ЕАД, с което е изискано да бъде заплатена сума в размер на 7 848 лв., след което от Е. ЕАД ще бъде извършено исканото съгласуване.

С оглед на това Е. Север АД е издало Проформа фактура № [ЕГН]/12.10.2022 г., № [ЕГН] /29.09.2022 г. и № [ЕГН]/23.08.2022 г.

От страна на заинтересованата страна И. А. е направено плащане по издадената фактура, след което Е. Север АД е прехвърлило полученото плащане, като изискуема такса от Е. ЕАД.

Е. Север АД е посочило, че е изпълнило процедурата по чл. 53 от Наредба № 6. Оспорената сума не е изисквана от Е. Север и не е останала в полза на дружеството.

На 08.05.2023г. заинтересованата страна И. А. е депозирал жалба до КЕВР срещу „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (Е. ЕАД) и „Електроразпределение Север“ АД (Е. Север), с която е започнало административното производство пред КЕВР. Жалбоподателят е посочил, че възразява срещу заплатени суми за съгласуване на условията за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия.

При осъществяване на процедурата по присъединяване, от страна на Е. Север АД, от жалбоподателя е изискано да заплати сума в размер на 7 848 лв, за съгласуване на условията по присъединяване, на Е. ЕАД. Сумата е заплатена на 25.08.2022 г., но след направена проверка на законовите основания за изисканото заплащане е установено, че същата не съответства на нормативната уредба.

КЕВР е преценил, че жалбата отговаря на изискванията на чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) и като такава е допустима за разглеждане.

В хода на образуваното административно производство са изискани становища от Е.

ЕАД и Е. СЕВЕР АД, които подробно са анализирани в оспорения административен акт.

Изготвен е доклад вх.Е-ДК-994/03.08.2023г. от комисия в състав – директор на Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, Началник на отдел дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и главен експерт в същата дирекция.

Проведено е закрито заседание на 10.08.2023г. на КЕВР, в което е приет доклада, относно жалбата на И. А. и е взето Решение № Ж-728/10.08.2023г. на КЕВР. С цитираното решение на основание чл. 6, т. 4 от Закона за енергия от възобновяеми източници на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ, са дадени на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД и „Електроразпределение Север“ АД следните задължителни указания:

1. В 3-дневен срок от получаване на настоящото решение „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД да възстанови сумите, заплатени от „Електроразпределение Север“ АД, за съгласуване на условията за присъединяване на Ф., е мощност 1,99 MW, предвидена за изграждане в [населено място], УПИ VII, кв. 33, от г-н И. А., заявено е искане за съгласуване е вх. № ЦУ-Е.-7291 #1/25.07.2022 г.;

2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им;

3. В 3-дневен срок от получаване на сумите по т. 1 от „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД „Електроразпределение Север“ АД да възстанови на г-н И. А. заплатените суми за съгласуване;

4. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.3 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка и допълнително представени писмени доказателства от ответника. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства и не са направени доказателствени искания.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14 -дневен срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, на което е адресат, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е прието от КЕВР като компетентен орган по смисъла на чл. 22 от ЗЕ, във връзка с чл. 142 и сл. от НЛДЕ, в рамките на предоставените му правомощия за разрешаване на спорове съгласно закона и наредбата, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ и след изпълнение на предвидената процедура.

В съответствие с чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ), КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу енергийни предприятия, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и подзаконовни актове по неговото прилагане, като в съответствие с ал. 5, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба № 3, по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в

енергетиката – Наредба № 3 (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

В случая, изискванията на Наредба № 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието и процесното решение, съгласно чл. 145 от Наредба № 3.

Административният акт е издаден при спазване на изискванията за форма, съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на процесното решение.

Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. ,когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал. 2 на чл. 147/. В случая с обжалваното решение са дадени задължителни указания на Е. Север АД и на Е. ЕАД.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Процесното решение на КЕВР е постановено при спазване на материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 операторите на разпределителни мрежи съгласуват с оператора на преносна мрежа условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителната мрежа средно напрежение.

Видно от писмо изх. № П.-821#1 от 18.07.2022 г. на „Електроразпределение Север“ АД, електроразпределителното дружество е подало искане за съгласуване до Е. ЕАД на техническите условия за присъединяване на електрическата централа към своята мрежа. В тази връзка в „Електроразпределение Север“ АД постъпва писмо от Е. с вх. № П.-821#2 от 25.07.2022 г., в което е посочено, че по повод постъпилото искане за съгласуване следва да се заплати цена за проучване в размер на 7848 лв.

От посоченото от Е. ЕАД в горното писмо се установява, че в хода на процедурата по присъединяване на електрическата централа на И. А. към електроразпределителната мрежа, Е. ЕАД допуска смесване на правната уредба, регламентиращи две отделни процедури по присъединяване - присъединяване на обект на оператор на електроразпределителна мрежа към електропреносната мрежа и присъединяване на обект на производител на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа. В случая се касае за присъединяване на обект на производителя И. А. към мрежата на „Електроразпределение Север“ АД, а не както твърди Е. ЕАД - обект на „Електроразпределение Север“ АД към мрежата на Е. ЕАД. В резултат на това смесване на посочените процедури по присъединяване Е. ЕАД в конкретния случай неправилно претендира цена по утвърдения от КЕВР с Решение № Ц-27 от 28.07.2016 г. ценоразпис, която цена не е дължима нито от „Електроразпределение Север“ АД, нито от заинтересованата страна И. А., а е и неотнормирана в разглеждания случай.

С Решение № Ц-27 от 28.07.2016 г. КЕВР е утвърдила ценоразпис за извършване на услугата „Проучване на условията за присъединяване на обекти на клиенти и обекти на производители към електропреносната мрежа“ на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД.

Безспорно е в случая, че И. А., като производител на електрическа енергия от възобновяем източник, е подал до „Електроразпределение Север“ АД заявление за проучване на условията за присъединяване на своята Ф. към мрежата на това дружество, а не към тази на Е. ЕАД. Следователно, дружеството, което следва да присъедини електрическата централа е „Електроразпределение Север“ АД, за което съответно И. А. му дължи цена за присъединяване. Ето защо и „Електроразпределение Север“ АД е изпълнило своите задължения и е определило техническите условия за такова присъединяване и е поискало съгласуване от Е. ЕАД.

Предвиденото в чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 съгласуване не представлява проучване на условията за присъединяване на обекта към преносната мрежа, тъй като такова проучване, вече е направено. Целта на изискването за съгласуване от страна на Е. ЕАД е спазването на специфичните технически изисквания към съоръженията на производителя по чл. 75 от Наредба № 6. Именно това разграничаване на етапите „проучване“ и „съгласуване“ в хода на процедурата по присъединяване не е взето предвид от Е. ЕАД.

Неразграничаването на етапите „проучване“ и „съгласуване“ и смесването на правната уредба за две различни по своята същност процедури по присъединяване е довело до неправилното прилагане на цени по ценоразписа, утвърден от КЕВР с Решение № Ц-27 от 28.07.2016 г. В тази връзка от събраните по делото доказателства се установява, че Е. ЕАД неправилно претендира И. А. да му заплати цена за услугата „проучване на условията за присъединяване“, която Е. ЕАД би следвало да извърши само ако производителят се присъединява към мрежата на Е. ЕАД. В случая обаче И. А. е подал искане за присъединяване към мрежата на „Електроразпределение Север“ АД, а не към тази на Е. ЕАД. По тази причина Е. ЕАД следва единствено да съгласува по реда на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, за което И. А. не дължи цена на Е. ЕАД, тъй като към онзи момент КЕВР не е одобрявала такава цена.

Претендираната от Е. ЕАД в разглеждания случай цена в размер 7 848,00 лв. с ДДС е определената с Решение № Ц-27 от 28.07.2016 г. на КЕВР, в частта по т. 2.1. цена за проучване за присъединяване на електрически централи от възобновяеми източници с инсталирана мощност до 15 MW включително. Видно от представеното по делото Решение № Ц-27 от 28.07.2016 г. на КЕВР посочената цена не е за услугата „съгласуване“, а за услугата „проучване“, която в разглеждания случай, както стана ясно по-горе, Е. ЕАД не е предоставило на И. А..

Предвид горното, претендираната от Е. ЕАД цена в размер 7 848,00 лв. с ДДС няма фактическо основание да бъде заплатена от И. А.. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд (ВАС), формирана по идентични спорове - Решение № 6300 от 13.06.2023 г. на ВАС по адм. дело № 408 от 2023 г., Решение № 7247 от 30.06.2023 г. на ВАС по адм. дело № 1579 от 2023 г. и др.. КЕВР е спазила разпоредбата на чл. 53, ал. 3 от Наредба № 6, съгласно която операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа средно напрежение и сключва предварителен договор за присъединяване в срок от 25 години.

В съответствие с чл. 116 ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва

разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. А съгласно чл. 116, ал. 8 ЗЕ, операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже присъединяването на нов обект на производител на електрическа енергия въз основа на възможни бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата, като предоставя необходимата информация за преносната мрежа във връзка с присъединяването, включително за начина и сроковете за присъединяване, в съответствие с 10-годишния план за развитие на мрежата.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че съгласуването, съставлява проучване, за което се дължи такса за сключване на договор за проучване. Съгласуването не е обусловено от заплащане на цена. Неотносима към настоящия казус е разпоредбата на чл. 116а ЗЕ, която е свързана с присъединяване обекти на оператор на електроразпределителна мрежа във връзка с разширяване, реконструкция и модернизация на електроразпределителните мрежи, както и за присъединяване към тях на обекти на производители и клиенти на електрическа енергия. Този вид присъединяване се осъществява при сключен договор между оператора на електропреносната мрежа и оператор на електроразпределителна мрежа по цени за присъединяване, утвърдени от комисията съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3, като тази процедура е неотносима за конкретния спор.

Съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът и заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД претендират разноски, включително и такива за юрисконсултско възнаграждение и адвокатско възнаграждение.

В полза на КЕВР и на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да се присъдят разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

В полза на „Електроразпределение Север“ АД следва да се присъдят разноски по представения списък в размер на 1200 лева, представляващи заплатено по банков път адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна помощ, приложена фактура и извлечение от банкова сметка.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 61-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроенергиен системен оператор“ /Е./ ЕАД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор А. Ц. чрез юрисконсулт Л. Д.

срещу Решение Ж-728/10.08.2023г. на КЕВР.

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор“ /Е./ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], представлявано от А. Ц. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски в размер на 100 лв. (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор“ /Е./ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], представлявано от А. Ц. да заплати на „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано заедно от всеки двама от членовете на УС А. А. К., Х. П. Х., П. В., сумата от 1200 лева /хиляда и двеста лева/ разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :